Τό Ἰσραήλ ἀπορρίπτει πᾶσαν πρωτοβουλίαν
— ΣΕΛΙΣ 8Η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Α. ΔΗΜΑΚΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Λ.Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 230.221 — 23 καί 237.283 — 86
ΕΤΟΣ ΚΕ' ΑΡ. 7632. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1970
Σελήνη 2 ἡμερῶν
Ἀνατ. 6.01'. Δύσ. 6.54'
Ἡρακλείωνος, Ρείθρου, Ἑρμοῦ

ΟΙ κ.κ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΔΙΑΤΥΠΩΝΟΥΝ ΣΑΦΩΣ ΤΑΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ

Ἐτερματίσθησαν αἱ ἀπολογίαι

Χθές, εἰς τό Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν, ἐτερματίσθησαν αἱ ἀπολογίαι τῶν κατηγορουμένων ὡς μέλη τῆς ὀργανώσεως «Δημοκρατική Ἄμυνα» καί σήμερον θά ἀγορεύση ὁ Βασιλικός Ἐπίτροπος.

Ἐκ τῶν κατηγορουμένων, πρῶτος ἀπελογήθη χθές ὁ ὑφηγητής, καί ἐκλεγείς ὡς καθηγητής, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Μαγκάκης, ὁ ὁποῖος, εἰς μακράν ἀπολογίαν του, ἐπεσήμανε τά ἑξῆς :

Πρῶτον, ὅτι αἱ πεποιθήσεις του τόν ἔφερον «ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς ἀντίθεσιν πρός τήν 21ην Ἀπριλίου», δοθέντος ὅτι «ἄνευ δημοκρατικοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἡ χώρα δέν εἶναι συνεπής πρός τόν πνευματικόν της ἑαυτόν διότι δέν εἶναι ἐλευθέρα».

Δεύτερον, ὅτι δέν μετέσχεν ὀργανώσεως καίτοι ὁ ἴδιος πιστεύει ὅτι «αἱ ὀργανώσεις ἀντιστάσεως ἀποτελοῦν νόμιμον μέσον νομίμου ἀμύνης τοῦ λαοῦ ἔναντι τῆς δικτατορίας».

Τρίτον, ὅτι δέν μετέσχε τῶν ὀργανώσεων διότι ἔκριναν ὅτι «τό πεδίον τῆς ἰδικῆς του ἀντιστάσεως ἦτο ἄλλο : ἡ ἔκφρασις ἰδεῶν» ἐφ' ὅσον πιστεύει ὅτι «ὁ πανεπιστημιακός δάσκαλος δέν εἶναι ἀτυχήσας ὑπηρέτης, ἀποπεμπόμενος διότι δέν ἀρέσει εἰς τόν κυριόν του, ἀλλά βαρύνεται μέ τό ὑψιστον καθῆκον νά κρατῆ τήν ἔδραν ὡς δῆμα ἐλευθέρας σκέψεως».

Τέταρτον, ὅτι παρέλαβεν, ἀποκλειστικῶς πρός φύλαξιν καί ὄχι πρός χρησιμοποίησιν, δέκα τρεῖς ἐκρηκτικάς συσκευάς, πρᾶγμα πού συνιστᾶ, ὡς εἶπεν, μόνον τό πταῖσμα τῆς παρανόμου κατοχῆς ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. «Τά μέσα βεβαίως ταῦτα», εἶπεν ὁ κ. Μαγκάκης, «εἶναι ἀνορθόδοξα ἀλλά ὑπό δικτατορίαν, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της προέρχεται ἐκ τῆς βίας καί στηρίζεται εἰς αὐτήν, ὅλα τά μέσα πολιτικῆς δράσεως εἶναι ἐπιτρεπτά».

Ἀκολούθως, ὁ καθηγητής τῆς Παντείου κ. Δ. Καράγιωργας ἐδήλωσεν ὅτι «εἶχε χρέος νά ἀγωνισθῆ διά τήν ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν» καί ὅτι τό χρέος του αὐτό ἦτο χρέος ἀνθρώπου ἔναντι τῆς ἱστορίας, χρέος καθηγητοῦ ἔναντι τῶν φοιτητῶν του καί χρέος προσωπικόν ἔναντι τῆς πατρίδος του. Χαρακτηρίζων ὡς «ψευδῆ» τά στοιχεῖα τῆς κατηγορίας, ὁ κ. Καράγιωργας ἐδέχθη μόναν ὅτι ἐβοήθησεν εἰς τήν τοποθέτησιν μιᾶς κρατίδος, ὅτι παρέλαβε ἀποκλειστικῶς πρός φύλαξιν δέκα τρεῖς κρατίδας, ὅτι ἐγκατέστησεν καί ἐχρησιμοποίησεν πολύγραφον καί ὅτι συμμετέσχεν εἰς τήν «Δημοκρατικήν Ἄμυναν». Ὡς κίνητρα τῶν ἐνεργειῶν του αὐτῶν, ὁ κ. Καράγιωργας ἐπεκαλέσθη τρεῖς λόγους :

Πρῶτον, τήν «κατάλυσιν τοῦ νομίμου πολιτεύματος» καί, συνεπῶς, ὅτι «ἠθικός αὐτουργός τῶν ἰδικῶν του πράξεων εἶναι ἡ κυβέρνησις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967».

Δεύτερον, τό «δικαίωμα ἀμύνης καί ἀντιστάσεως κατά τῆς ἐπιβλήθείσης δικτατορίας».

Τρίτον, τό «δικαίωμα ἀντιστάσεως κατά τῶν μεθόδων, τάς ὁποίας χρησιμοποιεῖ ἡ κυβέρνησις».

Ὁ κ. Ἰωάννης Κομποτιάτης ὑπεστήριξε τά ἑξῆς :

● Ἀνήκει εἰς τήν Δεξιάν παράταξιν καί θεωρεῖ ἀρχηγόν του τόν κ. Π. Κανελλόπουλον.

● Παρεδέχθη ὅτι ἦτο μέλος τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης», τῆς ὁποίας σκοπός ἦτο ἡ ἐπαναφορά τῆς Δημοκρατίας καί ὄχι ἡ ἀνατροπή τοῦ καθεστῶτος.

● Ἔλαβε μέρος εἰς τήν διανομήν, ταχυδρόμησιν καί μεταφοράν χιλιάδων προκηρύξεων.

Ὁ κ. Σπύρος Λουκᾶς εἶπεν : «Εἰς τόν ἀγῶνα διά τήν περιφρούρησιν τῶν ἀξιῶν δέν χρειάζεται μύησις. Διά τόν Ἕλληνα μύησις εἰς ἕνα τέτοιον ἀγῶνα ἀποτελεῖ ἡ ἴδια ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν τοῦ ἰδίου τοῦ Λαοῦ καί ὄχι τῶν κομμάτων. Ἐμφορούμενος ἀπό τάς ἀντιλήψεις αὐτάς, δέν ἐμνήθην εἰς τήν «Δημοκρατικήν Ἄμυναν», ἀνήκα ὅμως εἰς τήν ἀντίστασιν καί διέπραξα ὡρισμένας πράξεις».

Ἡ δίς Βενετία Σταυροπούλου, μνηστή τοῦ κ. Λουκᾶ, ὑπογράμμισε τήν πίστιν της εἰς τάς δημοκρατικάς ἀρχάς καί τήν ἀντίθεσιν της πρός τήν κυβέρνησιν, ἀλλά ἠρνήθη τήν κατηγορίαν ὅτι ἐπεδίωξε τήν ἀνατροπήν τοῦ πολιτεύματος καί τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Ἠρνήθη, ἐπίσης, τήν κατηγορίαν περί ἀναμίξεως εἰς ἐκρήξεις βομβῶν.

Ὁ κ. Κωτσάκης, ὁδηγός ταξί, ἠρνήθη τάς κατηγορίας ὅτι μετέφερεν ἐκρηκτικάς ὕλας καί ὅτι μετέσχεν εἰς τήν τοποθέτησιν βομβῶν.

Ὁ κ. Π. Παπαδόπουλος ἠρνήθη πᾶσαν σχέσιν μέ τήν ὀργάνωσιν καί ὑπεστήριξεν ὅτι λόγῳ τῆς φιλίας του μέ τόν κ. Λουκᾶν ἐδέχθη νά φυλάξη εἰς τήν οἰκίαν του μία βαλίτσα καί ἕνα χαρτοφύλακα χωρίς νά γνωρίζη τό περιεχόμενόν των.

Ὁ κ. Τσακαρέστος ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀπαράδεκτον τήν κατηγορίαν περί παραβάσεως τοῦ νόμου 509. «Ὑπηρέτησα — εἶπε — πάντοτε μέ πίστιν καί ἀφοσίωσιν τόσον τό πολίτευμα, ὅσον καί τό κοινωνικόν καθεστῶς τῆς χώρας... Ἐνετάχθην εἰς τήν Νεολαίαν τῆς Ε.Κ. καί ἠγωνίσθην διά τήν Δημοκρατίαν, εἰς τήν ὁποίαν ἡ πλειοψηφία κυβερνᾶ καί ἡ μειοψηφία ἐλέγχει, ὁ Τύπος εἶναι ἐλεύθερος εἰς τήν ἐνάσκησιν τῆς κριτικῆς, ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ἀδέσμευτος καί ὁ συνδικαλισμός ἐλεύθερος... Εἶναι κατά συνέπειαν ἀδύνατον μέ τέτοιους ἀγῶνας νά θέλω νά ἀνατρέψω τό πολίτευμα».

Ὁ κ. Β. Παπαζήσης ἠρνήθη τήν κατηγορίαν περί παραβάσεως τοῦ νόμου 509, διότι πιστεύει εἰς τήν Δημοκρατίαν καί οὐδέποτε θά τήν ἀνέτρεπε. Ἠρνήθη, ἐπίσης, καί τάς ὄλλας κατηγορίας, τονίσας ὅτι ὅσα ἀναφέρει εἰς τήν κατάθεσιν εἶναι προϊόν βίας καί δέν εἶναι ἀληθῆ.

Ὁ κ. Μιχόπουλος ἠρνήθη τήν κατηγορίαν καί ὑπεστήριξεν ὅτι ἐδέχθη μόνον νά μεταφέρη καί νά φυλάξη εἰς τήν οἰκίαν του τόν πολύγραφον τοῦ κ. Καράγιωργα, ἀλλά δέν τόν ἐχρησιμοποίησεν.

Ὁ κ. Βασιλείου παρεδέχθη ὅτι διένειμε προκηρύξεις, ἐταχυδρόμησεν ἐπιστολάς πρός διαφόρους προσωπικότητας καί ἔδειξεν εἰς τόν κ. Ματσιούλαν τήν λειτουργίαν τοῦ πολυγράφου.

Τελευταῖος ἀπελογήθη, μέσω διερμηνέως, ὁ Ἑλληνογάλλος κ. Σταράκης, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη ὅτι κατόπιν παρακλήσεως τοῦ κ. Λελούδα ἀνέλαβε νά συγκεντρώση στοιχεῖα διά τήν ἔκδοσιν εἰς Γαλλίαν βιβλίων διά τά βασανιστήρια εἰς βάρος κρατουμένων. Ἐνοικίασεν, ἐπίσης, μέ ψευδώνυμον ἕνα διαμέρισμα μέ χρήματα τά ὁποῖα ἔδωσεν ὁ κ. Κουβελάκης καί τό ὁποῖον προωρίζετο διά τόν Γεραρῆ (μάρτυρα κατηγορίας).

Ὁ ὑφηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Μαγκάκης, ὁ ὁποῖος ἀπελογήθη πρῶτος κατά τήν χθεσινήν συνεδρίασιν τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου, διακρίνεται πρῶτος ἐκ δεξιῶν εἰς τήν ἀνωτέρω φωτογραφίαν. Μετά τόν κ. Μαγκάκην, εἰς τήν πρώτην σειράν εἶναι οἱ κ.κ. Ἰ. Σταράκης, Σπ. Λουκᾶς, καθηγητής Δ. Καράγιωργας, οἱ ὁποῖοι, ἐπίσης, ἀπελογήθησαν χθές καί ὁ κ. Ἐμμ. Δελούκας

11η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Αἱ πλήρεις ἀπολογίαι εἰς τάς σελίδας 3 καί 5

ΤΟ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ «ΤΟ ΒΗΜΑ», «NEWSWEEK»

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ

Ἀμερικανοί ἐπίσημοι ὑποστηρίζουν, ὅτι δέν θά ἀποστείλουν χερσαίας δυνάμεις εἰς τό Λάος ἤ τήν Καμπότζην — ἀλλά καί τήν φοραν αὐτήν φαίνεται ὅτι οἱ πολῖται μισθοφοροι ἐντάσσονται εἰς ἄλλην κατηγορίαν. Πράκτορες τῆς ἀμερικανικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν εἰς τήν Σαϊγκόν στρατολογοῦν τόσον Ἀμερικανούς ὅσον καί μή Ἀμερικανούς — ἐργολάβους, ὑπαλλήλους τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνησεως, ἄτομα τά ὁποῖα ὑπηρέτουν εἰς τόν στρατόν ἀλλά δέν ἀποφασίζουν νά ἐγκαταλείψουν τόν πόλεμον. Ἀποστολή των θά εἶναι νά ἡγοῦνται ἐπιδρομῶν τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Μέο ἐναντίον τῶν Βορειοβιετναμέζων εἰς τό Λάος. Μία ἐκ τῶν προσφορῶν αὐτῶν διατυπωθεῖσα τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, περιελάμβανεν ἀμοιβήν 1.000 δολλαρίων τήν ἑβδομάδα καί ἄδειαν μιᾶς ἑβδομάδος εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἐθνικιστικῆς Κίνας διά κάθε περίοδον τριῶν ἑβδομάδων εἰς τό πεδίον τῶν ἐπιχειρήσεων. Οἱ ὑποψήφιοι καλοῦνται νά ὑποβάλουν βιογραφικά σημειώματα εἰς τήν Μπαγκόκ, ὅπου ὑπάρχουν ὀλιγώτεραι πιθανότητες νά προκύψη δυσάρεστος δημοσιότης ἀπό ὅσαν εἰς τήν Σαϊγκόν.

Ἡ ΟΔΟΣ ΣΙΧΑΝΟΥΚ

Ἡ Σιχανούκβιλ, ὁ λιμήν τῆς νοτίου Καμπότζης, ὁ ὁποῖος διαγράψας ἐφόδια εἰς τούς κομμουνιστάς τοῦ Νοτίου Βιετνάμ διά τῆς «Ὁδοῦ Σιχανούκ», ἐκλείσθη ἐντελῶς ὑπό τοῦ νέου καθεστῶτος τῆς Πνόμ Πέν. Ἀπό κομμουνιστικῆς πλευρᾶς, ὅμως, δέν πρόκειται δι' ἰδιαίτερας δαβοῦ πλήγμα. Ἐκθέσεις τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν παρέχουν ἐνδείξεις ὅτι εἰς τόν λιμένα αὐτόν δέν ἐφθασαν νέα κομμουνιστικά ἐφόδια κατά τό παρελθόν ἔτος καί ὅτι ὁ πρίγκηψ Σιχανοὺκ εἶχε κρατήσει προηγούμενα φορτία, ὥστε νά τά παρέχη μέ τό σταγονόμετρον εἰς τούς κομμουνιστάς διά πολιτικούς λόγους.

ΥΠΕΡΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Ὁ Δημοκρατικός Κυβερνήτης τοῦ Μαίρυλαντ Τζόζεφ Ταύντινγκς, ὁ ὁποῖος «καθίστοτο ὁ ἐμπειρογνώμων τῆς Γερουσίας ἐπί τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, προετοιμάζει ἐκστρατείαν διά νά κατατοπισθοῦν ἐπί τοῦ θέματος τά ἄλλα μέλη τοῦ Κογκρέσσου καί ἡ κοινή γνώμη. Ὁ κ. Ταύντινγκς ἐκφράζει τόν φόβον ὅτι μερικαί ἀπό τάς πλέον ἀκραίας ἀπόψεις περί τοῦ ἐλέγχου τῶν γεννήσεων — ὅπως ἡ ὑποχρεωτική στείρωσις οἱουδήποτε ζεύγους μετά τήν γέννησιν δύο τέκνων — θά ἔχουν δυσμενῆ ἀντίκτυπον, ὁ ὁποῖος θά βλάψη τόν μορφωμένον, ἐθελοντικόν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τόν ὁποῖον εὐνοεῖ ὁ ἴδιος. Προτίθεται νά ἐκφωνήση σημαντικόν λόγον εἰς τήν Γερουσίαν, θά ζητήση δέ τήν υἱοθέτησιν ἐθνικῆς πολιτικῆς ἐπί τοῦ θέματος τοῦ πληθυσμοῦ καί θά ὑποβάλη νομοσχέδιον διά τήν πληροφόρησιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπί τῶν προβλημάτων τοῦ πληθυσμοῦ.

ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΧΘΡΟΤΗΤΟΣ Σ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ Ν. ΚΟΡΕΑΣ:

Ἡ Νότιος Κορέα ἐπρότεινεν εἰς τήν Σοβιετικήν Ἕνωσιν ὅπως ἀποστείλη ἀντιπροσώπους εἰς τήν διάσκεψιν τῆς Ἀσιατικῆς Τραπέζης Ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία θά συνέλθη ἐντός τοῦ μηνός εἰς τήν Σεούλ. Πρόκειται διά τήν φιλικωτέραν χειρονομίαν εἰς τήν ὁποίαν προέβη ἀπό εἴκοσι ἐτῶν ἡ Νότιος Κορέα πρός τούς Ρώσους, ἀπό πολλοῦ ὑποστηρικτάς τοῦ καθεστῶτος τῆς Βορείου Κορέας. Ἐφ' ὅσον ἡ Βόρειος Κορέα προσεγγίζει περισσότερον πρός τήν Κίναν καί αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὁμιλοῦν διά περιορισμόν ἤ ἀποχώρησιν ἐκ 55.000 ἀνδρῶν φρουρᾶς των εἰς τήν Νότιον Κορέαν, ἡ Σεούλ ἀναζητεῖ προφανῶς νέους φίλους ὁποιουδήποτε εἶναι δυνατόν νά τό ἐπιτύχη.

ΚΑΤΑ ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΤΟΥΡΚΙΚΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Ἡ Ἀγγλία ἦτο καί εἶναι ἐναντίον τῆς Ἑνώσεως

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΓΕΝΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΙΟΥΑΡΤ

ΑΓΚΥΡΑ, 7 Ἀπριλίου. Ἀσσοσιεῖτεντ Πρές. — Τό ἡμιεπίσημον πρακτορεῖον «Ἀνατολή» μετέδωσεν ὅτι ὁ Βρεττανός ὑπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Στιούαρτ ἐδήλωσεν εἰς τόν ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Τσαγλαγιανγκίλ ὅτι ἡ Βρεττανία οὐδέποτε ἐνεθάρρυνε τήν Ἕνωσιν τῆς Κύπρου μέ τήν Ἑλλάδα καί ἀντιτίθεται καί τώρα εἰς αὐτήν.

Διευκρινήσεις πρός τήν Λευκωσίαν

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 7 Ἀπριλίου. Ἀθηναϊκόν Πρακτορεῖον. — Ἀνεκοινώθη σήμερον ἐπισήμως ὅτι χθές, ἡμέρα Ἀπριλίου, ὁ ἐν Λευκωσίᾳ Βρεττανός Ὕπατος Ἀρμοστής κ. Ράς Μπόθαμ ἐπεσκέφθη τόν ὑπουργόν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κυπριανοῦ διά νά ἐπιβεβαιώση γραπτῶς, κατόπιν ὁδηγιῶν ἐκ Λονδίνου, ὅτι δέν ὑπάρχει οἱαδήποτε μεταβολή εἰς τήν βρεττανικήν πολιτικήν ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος.

Ἡ βρεττανική Κυβέρνησις εἶναι πάντοτε πρόθυμος νά ἀποδεχθῆ οἱ. αὐδήποτε λύσιν, ἡ ὁποία θά ἐπιτυγχάνετο εἰρηνικῶς καί θά ἦτο ἀποδεκτή εἰς ἅπαντα τά ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Εἰς διευκρίνησιν τῶν ἀπαντήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ὑπό τοῦ κ. Στιούαρτ εἰς τήν συνέντευξιν τῆς 2ας Ἀπριλίου, ἐν Λονδίνῳ, ὁ κ. Ράς Μπόθαμ ἐπεβεβαίωσεν, ὅτι ἡ βρεττανική Κυβέρνησις ὑποστηρίζει τάς διεξαγομένας διακοινοτικάς συνομιλίας καί ἐλπίζει ὅτι θά ἐξευρεθῆ λύσις τοῦ Κυπριακοῦ πηγάζουσα ἐκ τῶν συνομιλιῶν καί ὁδηγοῦσα εἰς συμφωνίας τροποποιοῦσας ἢ ἀντικαθιστώσας τάς τοιούτας τοῦ 1960, αἱ ὁποῖαι περιελάμβανον καί τό Κυπριακόν Σύνταγμα.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω δηλώσεων, οἱ διπλωματικοί καί πολιτικοί κύκλοι τῆς Λευκωσίας συμπεραίνουν, ὅτι ἡ βρεττανική Κυβέρνησις ἐπανέρχεται εἰς τάς ἀρχικάς θέσεις της εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τό κυπριακόν θέμα.

Αἱ ἐπικρίσεις τοῦ Διγενῆ

Συνεχίσθη καί χθές ἡ συζήτησις τήν ὁποίαν ἐπροκάλεσεν ἡ ὁμιλία τῆς Κυριακῆς τοῦ στρατηγοῦ Γ. Γρίβα-Διγενῆ εἰς τόν κίνημα τοῦ.

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα

Ἡ Δυτική Γερμανία ἀπεκάλυψε χθές, ὅτι ἐπιθυμεῖ τήν σύγκλησιν διεθνοῦς διασκέψεως πρός ἐξέτασιν τοῦ θέματος τῆς καλυτέρας προστασίας τῶν διπλωματῶν, μετά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ πρεσβευτοῦ της εἰς τήν Γουατεμάλαν ὑπό τῶν ἀπαγωγέων του. Εἰς τήν ἀνωτέρω φωτογραφίαν, ὁ φονευθεῖς ὑπό τῶν ἀπαγωγέων του Γερμανός πρεσβευτής Σπρέττι, κατά τήν στιγμήν τῆς μεταφορᾶς του εἰς τό νεκροτομεῖον τῆς πόλεως τῆς Γουατεμάλας. Φέρει εἰς τόν κρόταφον δύο σφαῖρας, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς νεκροψίας, ἐρρίφθησαν ἐξ ἀποστάσεως 30 ἑκατοστῶν

ΑΠΟ ΥΠΕΡΚΟΠΩΣΙΝ ΚΑΙ ΑΤΟΝΙΑΝ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΠΑΣΧΕΙ Ο ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 7 Ἀπριλίου.— Περατωθεισῶν τῶν ἐξετάσεων, εἰς τάς ὁποίας ὑπεβλήθη ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας, ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ἡ ὅλη του κατάστασις προήρχετο ἀπό ὑπερκόπωσιν καί ἀτονίαν τοῦ στομάχου.

Εἰς τήν τελευταίαν συνάντησιν τοῦ Πατριάρχου μετά τοῦ Καθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βιέννης κ. Καῆνιγ, ὁ τελευταῖος οὗτος, κατ' ἐντολήν προφανῶς τοῦ Πάπα, ἐβεβαίωσεν ὅτι τό Βατικανόν ἀκολουθεῖ πάντοτε τήν γραμμήν τήν ὁποίαν ἐχάραξεν οἱ δύο θρησκευτικοί ἡγέται διά τήν προσέγγισιν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα ὁ Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Μελέτιος συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πρωτοσυγγέλου του κ. Ἱερεμίᾳ.

Εἰς τήν Βιέννην, ἐκτός τῶν τεσσάρων Ὀρθοδόξων ἀρχιερέων τῆς Εὐρώπης, εὑρίσκονται ὁ ἱερατικός προϊστάμενος τῶν φοιτητῶν καί τῆς μικρᾶς παροικίας τοῦ Γκράτς καί Ἰνσμπρουγκ ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος. Ἐπίσης καί οἱ προϊστάμενοι τῶν κοινοτήτων τῆς Τεργέστης, τοῦ Μονάχου, τῆς Λωζάννης. Ἅπαντες ἐγένοντο δεκτοί ὑπό τοῦ Πατριάρχου.

Ὁ Μητροπολίτης Βελγίου κ. Αἰμιλιανός ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας. Ὁ Πατριάρχης ἐξῆλθε μέ αὐτοκίνητον εἰς μικρόν περίπατον ἀνά τήν ἡλιόλουστον σήμερον Βιέννην.

Ἡ πατριαρχική συνοδεία μετά τοῦ Μητροπολίτου Αὐστρίας θά ἐπισκεφθεῖ αὔριον τήν προεδρίαν τῆς κυβερνήσεως διά νά εὐχαριστήσουν διά τήν ὑποδοχήν τῆς ὁποίας ἔτυχεν ὁ Πατριάρχης καί διά τό ἐκδηλωθέν διά τήν ὑγείαν του ἐνδιαφέρον.

Ἡ πατριαρχική ἀντιπροσωπεία μετά τοῦ Μητροπολίτου Αὐστρίας συνοδευομένη ὑπό τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Βήματος» ἀνῆλθεν εἰς τό χιονοσκεπές Σέμμερινγκ, ὅπου ἐκράτησεν ἑννέα δεκάτια διά τόν Πατριάρχην, τήν ἀκολουθίαν του καί τόν ἰατρόν ὁ ὁποῖος θά τόν συνοδεύση.

Ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τῆς

→ Συνέχεια εἰς τήν = 2αν σελίδα

Τοῦ ἀπεσταλμένου μας κ. Π. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΥ

Ἔξ ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν χρησιμοποιοῦν μαριχουάναν!

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 7 Ἀπριλίου. Ἡνωμένος Τύπος. — Τουλάχιστον ἐξ ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν ἔχρησιμοποίησαν μαριχουάναν τό 1969, συνολικῆς ἀξίας 850 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς ἔκθεσιν ἐξ 120 σελίδων, τῆς Βουλῆς ἐπί τῆς ἐγκληματικότητος. «Εἰς τόν ἀναπτυσσόμενον πολιτισμόν τῶν ναρκωτικῶν ἐν Ἀμερικῇ — ἀναφέρεται εἰς τήν ἔκθεσιν — ἡ μαριχουάνα κατέστη, σαφέστατα μεγάλη ἐπιχείρησις. 12 περίπου ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν, τουλάχιστον ἐβδομήκοντα ἑκατομμύρια κατά τά τελευταῖα ἔτη καί, ἐπί τῇ βάσει συντηρητικῶν ὑπολογισμῶν, ἐξ ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν ἐχρησιμοποίησαν τό ναρκωτικόν αὐτό τό 1969».

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

Ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος

ΟΣΑ ΓΡΑΨΑΜΕ προχτές γιά τό Θέατρο ὡς Τέχνη, θά ἔμειναν χωρίς ἀπόδοση ἄν δέν ἀπαντούσαμε στό ἐνδεχόμενο, τό πολύ φυσικό ἐρώτημα: — Καλά! καί δέν μπορεῖ τάχα τό Θέατρο νά γίνει καθαρή Τέχνη, κατά τό ἴδιο λίγο-πολύ ποσοστό μέ τίς ἄλλες, τίς ὄχι ὑποταγμένες στό κριτήριο τῆς τυχαίας πλειοψηφίας Καλές Τέχνες; Εἶναι ὀργανική ἀνάπηρία του ἡ ὑπαγωγή στούς νόμους τῆς ἀγορᾶς;

Γιά νά ἀποκαθαρθῆ τό Θέατρο ἀπό τά αἰσθητικά ἀλλότρια, παρασιτικά στοιχεῖα, χρειάζεται ὄχι νά καταργηθῆ ἡ ἔννοια τῆς πλειοψηφίας ἀλλά νά ἐξυψωθῆ ποιοτικά. Τό Θέατρο δέν βρίσκει τόν ἑαυτό του γυρίζοντας μέ περιφρόνηση τή ράχη στούς πολλούς· τόν βρίσκει ὅταν οἱ πολλοί, ἀντί νά τοῦ ζητάνε νά ξεπέφτει, τοῦ ζητάνε νά κρατιέται, ἀντίθετα, σέ ἐπίπεδο ὑψηλό, ἀνένδοτα. Ἀλλά γιά νά γίνει κάτι τέτοιο, ἄλλες προϋποθέσεις εἶναι ἀπαραίτητες.

Ἄς μήν ἀνατρέξουμε στίς ἀπώτερες, τῆς παιδείας, τῆς πολιτισμικῆς στάθμης ἑνός τόπου, ποῦ εἶναι μακροχρόνιες σ' ἀπόδοση. Ἄς σταθοῦμε σέ μιάν ὅμως, συνυφασμένην ὀργανικά μέ τόν μηχανισμό τοῦ Θεάτρου. Νά βελτιωθῆ, ζητᾶμε, ἡ πλειοψηφία. Ἀλλά, ἐδῶ, παρεμβαίνει τό ἐπιχειρηματικό κεφάλαιο.

Ἐξετάσαμε τήν προηγούμενη φορά ὅτι τό Θέατρο, ἀπό τήν ἴδια του τή φύση, ἀποτελεῖ ἀναγκαστικά ἐπιχείρηση, γιατί ὑπάγεται σέ πολυπλόκους οἰκονομικές ἀναγκαιότητες καί γιατί εἶναι συλλογικό διεπιστριστικό μέσο. Μιά ἐπιχείρηση ὅμως, μοιραῖα, βασίζεται σέ δύο, ἀλληλένδετες ἐσωτερικά, ἐπιδιώξεις: α') χαμηλό κόστος παραγωγῆς, β') κύρεια κατανάλωση. Ὅσο περισσότερο συνεπῆ ἐναγγελματικά χαρακτήρα ἀποκτᾶ ἡ ἐπιχείρηση, μέ τόσα καί περισσότερη ἔμφαση προβάλλουν οἱ δύο αὐτές ἐπιδιώξεις. Ἡ ἀδιαφορία γιά τό κόστος παραγωγῆς μπορεῖ νά χαρακτηρίζει τίς χειρονομίες τύπου Μαικήνα, ἡ ἀδιαφορία γιά τήν κατανάλωση τήν ἐρασιτεχνία· τό ἐπιχειρηματικό κεφάλαιο ὅμως ἀνάγκη νά στερεωθεῖ καί ν' αὐτοτροφεῖ—δηλαδή νά πετύχει τήν ὑψηλότερη ποιά γίνεται ἀπόδοση σέ κέρδη. Δια-

Ὁ Γρηγόριος Δαφνῆς ἀποκαλύπτει

Ο ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

9.- Τό Φόρειν Ὄφις καί τό Στρατηγεῖον Μ. Ἀνατολῆς

Τό 1ον παράρτημα τῆς ἑλληνο-βρεττανικῆς συμφωνίας τῆς 9ης Μαρτίου τοῦ 1942 προεβλέπετο ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν κατά ξηράν μονάδων καί σχηματισμῶν, πού θά συνκροτοῦντο, θά ἐξηρτάτο ἀπό τό διαθέσιμον κατά τήν συγκράτησιν καί εἰς τό μέλλον προσωπικόν καί ὑλικόν. Ὡς προσωπικόν θά ἐχρησιμοποιοῦντο τά κατά τήν 9 Μαρτίου 1942 εὑρισκόμενα εἰς τήν ἀρμοδιότητα τοῦ Σ.Μ.Α. ἑλληνικά στρατεύματα, συμπληρούμενα ὑπό τῶν ἐπιστρατευθέντων Ἑλλήνων ὑπηκόων, ὡς καί ἐθελοντῶν. Αἱ ἑλληνικαί μονάδες, πού θά εἶχον ἀγγλικήν ὀργάνωσιν, ἀλλά θά διετάσσοντο ἑλληνικόν χαρακτῆρα των, ὡς πρός τήν πειθαρχίαν, τήν γλῶσσαν, τάς προαγωγάς, θά εἶχαν Ἕλληνας ἀξιωματικούς ὡς διοικητάς. Θά ἐτέλουν ὅμως ὑπό τήν διο

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΓΚΑΚΗ

Κατά τήν χθεσινήν ἡμέραν τῆς δίκης — 11ην κατά σειράν, τῶν 34 μελῶν τῆς ὀργανώσεως «Δημοκρατική Ἄμυνα» πρῶτος ἐκλήθη νά ἀπολογηθῆ ὁ καθηγητής τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Μαγκάκης, ἐτῶν 48, ὁ ὁποῖος εἶπεν:

«Ἔφθασα ἐνώπιον ὑμῶν μετά ἀπό μίαν ὀκτάμηνον τραγωδίαν καί ἐπί τέλους μοῦ δίδεται ὁ λόγος. Τώρα γνωρίζω εἰς βάθος ἐξ ἰδίας ἐφιαλτικῆς πείρας τί πολυτιμότατον ἀγαθόν εἶναι ὁ λόγος. Ἀφετηρίαν αὐτῆς τῆς τραγωδίας ἀποτελεῖ μία ἁπλή ἀλλά μεγάλη ἀλήθεια. Ὅτι ἡ μέριμνα διά τόν τόπον μας, ἡ ἀνησυχία διά τό μέλλον του, ἡ ἐπιδεξιότης φιλοπατρίας δέν ἀποτελεῖ προνόμιον οὐδενός, ἀλλά καθήκον ὅλων τῶν πολιτῶν.

Ἡ ἀλήθεια αὐτή ἀποτελεῖ κοινόν τόπον ἀπό τους χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος. Διότι οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἐδίδασκον καί ἐφάρμοζον ὅτι οὐδείς ἔχει τό δικαίωμα νά ἀποστερήσῃ τους πολίτας ἀπό τήν δυνατότητα νά μεριμνοῦν διά τά κοινά, νά ἐκπληρώνουν, δηλαδή, τό καθήκον των ὡς πολῖται.

Τό καθήκον τοῦτο, κύριοι Στρατοδίκαι, τό ἐκπληρῶ ἀδιακόπως, ἀπό νεαροτάτης ἡλικίας, κινούμενος ἀπό τήν ἀγάπην πρός τήν πατρίδα καί ἀπό τόν πόνο διά τάς περιπετείας της. Παρά ταῦτα παρατέμποραι νά δικασθῶ ὡς ἐμφορούμενος ὑπό ἰδεῶν ἀνατρεπτικῶν τοῦ πολιτεύματος καί τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ἐνῶ τό νόμιμον πολίτευμα τῆς χώρας εἶναι ἡ Βασιλευομένη Δημοκρατία καί τό κρατοῦν αὐτό καθεστώς Ἔχει δύο βασικά χαρακτηριστικά : Τά ἀτομικά δικαιώματα καί τήν ἀτομικήν ἰδιοκτησίαν. Ὁ χαρακτηρισμός ὅτι ἐμφορούμαι ὑπό ἰδεῶν ἀνατρεπτικῶν τῶν ἀξιῶν αὐτῶν, ἄν δέν ἦτο τραγικός θά ἦτο κωμικός. Διότι ἀλόκληρον τήν ζωήν μου τήν ἀφιέρωσα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῶν ἀξιῶν αὐτῶν.

Ἀπό τοῦ πρώτου ἔτους τῆς κατοχῆς ὡς πρωτοετής φοιτητής ἐπικοινωνῶ μέ τόν ἐθνικόν πολιτικόν ἡγέτην κ. Π. Κανελλόπουλον καί ἐντάσσομαι εἰς τήν Ἑνωτικήν Νεολαίαν, τήν πρεσβεύουσαν φιλελευθέρας δημοκρατικάς ἀρχάς. Εἶμαι ἱδρυτικόν μέλος τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ΠΕΑΝ, ὑπό τόν ἀείμνηστον ἥρωα Ρερίκον. Τό 1943 κατατάσσομαι εἰς τάς Ἐθνικάς Ἀνταρτικάς Ὁμάδας τοῦ Ζέρβα καί πολεμῶ εἰς τήν Ἠπειρον ἐναντίον τῶν κατακτητῶν καί τῶν κομμουνιστῶν.

Συλλαμβάνομαι αἰχμάλωτος ὑπό τῶν κομμουνιστῶν εἰς τήν γνωστήν μάχην τῆς Νεράϊδας, καθ' ἣν ὅλαν ἐμαχόμεθα κατά τῶν κατακτητῶν. Δραπετεύω μετά τρίμηνον αἰχμαλωσίαν καί ἐπιστρέφω εἰς τάς Ἀθήνας. Κατά τάς ἡμέρας τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν, κατατάσσομαι εἰς τάς ὑπό τοῦ ἐπιτράπου τῆς Κυβερνήσεως στρατηγόν Σπηλιωτάκοπουλον Ἐθνικάς δυνάμεις (ΡΑΝ) καί συμμετέχω εἰς τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς πρωτευούσης. Καί συνεχίζω τότε τάς σπουδάς μου ἐν Γερμανίᾳ. Λόγῳ τῆς ἐνιδυστείας μου, μοῦ προσφέρεται δελεαστική ἀκαδημαϊκή σταδιοδρομία ἐκεῖ. Δέν δέχομαι ἀλλά ἐπιστρέφω εἰς τόν τόπον μου, πιστεύων ὅτι αὐτό τό ἕνα μικρόν δένδρον, τό ὁποῖον δύναται νά φυτεύσῃ κανείς διά τῶν κόπων του εἰς τήν ζωήν του ὀφείλει νά τό φυτεύσῃ εἰς τήν Πατρίδα του, ἔστω καί ἐν τοῦτο θά εἶναι ἕνα μικρό δασανισμένο δένδρο, ὡς τά δένδρα τῆς βραχώδους Ἑλληνικῆς γῆς.

Καί ὅμως χαρακτηρίζομαι ὡς μειοψηφοῦν ἐθνικῶν φρονημάτων καί ἐπιφορτίζομαι νά κρίθω ὑπό τοῦ Ν.509 ὡς φορεύς ἀνατρεπτικῶν Ἀγαθῶν τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος, τό ὁποῖον προστατεύει ὁ Νόμος αὐτός. Ἐνῶ ἄξιον τῶν πεποιθήσεών μου καί τῶν πράξεών μου ἀπετέλεσε πάντοτε ὁ φιλελευθερισμός καί ὁ ἀνθρωπισμός, τά κατ' ἐξοχήν δύο ἑλληνικά ἰδεατικά καί ἡ πίστις μου εἰς τήν Δημοκρατίαν.

Αἱ πεποιθήσεις μου αὗται μέ ἔφερον ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς ἀντίθεσιν πρός τήν 21ην Ἀπριλίου. Διότι θεωρῶ ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι προπαντός πνευματική οὐσία. Καί ἡ οὐσία της αὐτή ἀνευρίσκεται εἰς τήν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλάς ἔχει ὑποχρέωσιν ἔναντι τῆς πνευματικῆς της οὐσίας νά εἶναι ἐλευθέρα. Ἡ δέ ἐλευθερία, κύριοι Στρατοδίκαι, εἶναι ἐν ταυτῷ Ἐθνική καί Πολιτική. Ὁ συνδυασμός οὗτος εἶναι ἀναπόσπαστος. Τό ὑφιλάτερον πολιτικόν κείμενον τό ὁποῖον ἔχει γράψει ἡ ἀνθρωπίνη σκέψις, ὁ «Ἐπιτάφιος» τοῦ Περικλέους, αὐτό λέγει. Καί αὐτό τό κείμενο εἶναι ὁ καταστατικός χάρτης τῆς πνευματικῆς οὐσίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς σκέψεως παντός φιλελευθέρου ἀνθρώπου. Ἄνευ δηλαδή δημοκρατικοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἡ χώρα δέν εἶναι συνεπής πρός τόν πνευματικόν της ἑαυτόν διότι δέν εἶναι ἐλεύθερα.

Τό δημοκρατικόν κοινοβουλευτικόν πολίτευμα, ἔλεγεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, εἶναι τό κυριότερον πρᾶγμα τό ὁποῖον ἐφεύρεν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Αὐτά ὡς ἰδέαι που. Δέν μετέσχον ὅμως εἰς ὀργάνωσιν τινά ἀντιστάσεως. Καίτοι πιστεύω ὅτι οἱ ὀργανώσεις ἀντιστάσεως ἀποτελοῦν νόμιμον μέσον νομίμου ἀμύνης τοῦ Λαοῦ ἔναντι τῆς δικτατορίας. Δέν τό λέγω ἐγώ. Τό λέγει ἡ Ἀρχαία Ἑλληνική Ἱστορία καί ἡ σκέψις Κατ' Ἀριστοτέλην τό δικαίωμα ἀντιστάσεως εἶναι νόμιμον, εἶναι μάλιστα ἡ ἀντίστασις ὑπαρχέτωσις τῶν πολιτῶν ὁσάκις, καταλυθῆ τό ἐλεύθερον πολίτευμα, τό μόνον τό ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ πράγματι τό κοινόν συμφέρον. Ἀλλά ἐπί πλέον. Ἡ ἀντίστασις εἶναι ἡ μόνη δυνατότης ἐκφράσεως τοῦ πληθυσμοῦ διά τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ. Αὐτή καί μόνον αὐτή ἐπίσης σώζει τήν τιμήν του.

Παρατοῦτο, δέν μετέσχον εἰς ὀργάνωσιν τινά ἀντιστάσεως καί ὅλα τά στοιχεῖα τῆς βιογραφίας μου τοῦτο τό ἀποδεικνύουν. Ὄχι διότι δέν ἠσθάνομαι τήν ὑποχρέωσιν νά συμμετάσχω εἰς τήν ἀντίστασιν ἀλλά διότι τό πεδίον τῆς ἰδικῆς μου ἀντιστάσεως ἦτο ἄλλον. Ἐθεώρησα ὅτι ἡ ἰδική μου συμβολή εἰς τήν ἀντίστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θά ἔπρεπε νά συνίσταται εἰς τήν ἐκμετάλλευσιν τῶν Ἐλευθέρων Ἰδεῶν του. Τό ἰδικόν μου δηλαδή πεδίον ἀντιστάσεως ἦτο τό πνευματικόν καί τό πολιτικόν, τό ὁποῖον εἰς τάς δεινάς ἥρας τάς ὁποίας διέρχεται ἡ χώρα εἶναι αὐτόχρημα ἐθνικόν πεδίον. Ἡ συμμετοχή μου εἰς τήν ὀργάνωσιν «Δημοκρατική Ἄμυνα» ἐκηγεκρᾶται νά συναχθῆ ἐκ δύο ἢ τριῶν κοινωνικῶν συναναστροφῶν τάς ὁποίας εἶχον μέ τόν κ. Σπ. Λούκαν καί τῶν κοινωνικῶν του κύκλων. Ἡ συναγωγή αὐτή εἶναι ἀπολύτως αὐθαίρετος. Διότι εἰ οὐδενός στοιχεῖου προκύπτει τοιοῦτον τί. Ἀντιθέτως, πάντες οἱ ἐρωτηθέντες σχετικῶς ὑπό τάς ἀφορᾶτας μάλιστα συνθήκας τῆς προσκαιρίσεως, διαβεβαιώνουν τό ἀντίθετον. Εἰς τάς συναναστροφάς ἐκείνας ἐγένετο πολιτική συζήτησις καί δεδαίας διετύπωσα τάς φιλελευθέρας δημοκρατικάς μου ἀντιλήψεις καί τήν ἔντονον ἀντίθεσιν μου πρός τήν δικτατορίαν. Συνεζήτηθη καί τό θέμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἐζήτησα μάλιστα νά ἐρευνηθῆ εἰς τόν πρόεδρον τῆς τότε ἐν Ἀθήναις αὐτοδιοικούσης Ὑπουργικοῦ τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου τό αἴτημα νά ἐξετασθῆ καί ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀείμνηστος Νικόλαος Μπακόπουλος, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶχε κάμει τήν τιμήν νά ζητήσῃ σχετικῶς τήν συνδρομήν μου.

Ἐθεώρησα δέ καθήκον μου νά ἐπιδιώξω τήν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος τούτου. Διότι κύριοι Στρατοδίκαι, τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης εἶναι πολιτιρότατος θεσμός διά πάντα Εὐρωπαῖον καί ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα κατ' ἐξοχήν Εὐρωπαῖοι. Θεσμός ἐκφράζων τήν πολιτικήν ἑνότητα τῆς Εὐρώπης καί τήν συσπείρωσίν της γύρω ἀπό τό ἰδανικόν τῆς Δημοκρατίας καί τῆς προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Τά δικαιώματα δέ αὐτά εἶναι, κύριοι Στρατοδίκαι, ἡ ὑψηλοτέρα κατάκτησις τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πιστή ἡ μή τήρησις αὐτῶν ἀποτελεῖ τό βασικόν κριτήριον διά νά χαρακτηρισθῆ τό καθεστώς τῆς χώρας ὡς πολιτισμένον ἢ μή. Αὐτό σᾶς τό λέγω μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματός μου.

Πέριξ τῶν θεμάτων αὐτῶν περιστράφησαν οἱ τότε κοινωνικαί συναντήσεις μέ τόν Σημίτην καί τους φίλους του. Αἱ συναντήσεις αὗται μεταβλήθησαν εἰς τό κατηγορητήριον εἰς ἠθικήν αὐτουργίαν εἰς πράξεις ἀποδιδομένας εἰς τόν κ. Ροκοφύλλον, τόν κ. Δελοῦκα καί τό ζεύγος Οἰκονομίδη. Ἡ μεταβολή αὐτή ἡ καλύτερον, ἡ διαστροφή τοῦ νοήματος τῶν συναντήσεων αὐτῶν, εἶναι ἐξωφθαλμος. Κατά τό κατηγορητήριον, ὁ κ. Ροκοφύλλος μέ μυεῖ, δῆθεν, εἰς τήν ὀργάνωσιν, ἐγώ ὅμως εἶμαι ὁ ἠθικός αὐτουργός τῆς πράξεως, ἡ ὁποία τοῦ ἀποδίδεται. Τοῦτο εἶναι παραλογισμός. Τό ζεύγος δέ Οἰκονομίδη οὔτε πρό, οὔτε μετά τάς δύο ἢ τρεῖς ἐκείνας κοινωνικάς συναναστροφάς, συνήντησα ποτέ καί σχεδόν οὔτε τήν φυσιογνωμίαν των ἔχω συντρατήσει. Αἱ κατηγορίαι μου περί συμμετοχῆς εἰς τήν Ὀργάνωσιν «Δημοκρατική Ἄμυνα» καί περί ἠθικῆς αὐτουργίας εἶναι ἀπολύτως ἀδάσιμοι.

Κύριοι Στρατοδίκαι, τήν γνώμην μου καί τήν ἔντονον ἀντίθεσίν μου πρός τήν δικτατορίαν τήν διετύπωνα πάντοτε εὐθαρσῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως. Ὡς πολίτης ἀνέπτυξα ὅσην ἠδυνάμην δραστηριότητα διά τήν ἐπίτευξιν τῆς συνεργασίας ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τοῦ πιστεύοντος εἰς τό ἐλεύθερον Πολίτευμα πέριξ τοῦ ἐκφραστοῦ τῆς συνταγματικῆς νομιμότητος, ἤτοι τοῦ Βασιλέως.

Ὡς πανεπιστημιακός διδάσκαλος ἐδίδαξα πάντοτε εὐθαρσῶς τήν κοινῶς παραδεκτήν ἀρχήν ὅτι τό Ποινικόν Δίκαιον μόνον εἰς τό πλαίσιον Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος λειτουργεῖ ὡς Δίκαιον. Ἐκτός τοῦ πλαισίου αὐτοῦ, ὡς μᾶς λέγει ἡ μακρά καί ὀδυνηρά ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, ἀποτελεῖ μέσον διώξεως τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων. Αὐτήν τήν ἐπιστημονικήν θέσιν δ. τι τό Ποινικόν Δίκαιον μόνον ἐν τῷ πλαισίῳ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος εἶναι δίκαιον διετύπωσα καί εἰς ἐπιστημονικήν μελέτην, ἡ ὁποία κατά τραγικήν συγκυρίαν τῆς μοίρας ἐπέτυχε νά δημοσιευθῆ μετά τήν συλλήψιν μου ὅτε εἶχον, ἐκ τῆς φυσικοῦ προαναφέρεις, ἤν ὑπέ. στην ἰδίαν πεῖραν τῆς ὀρθότητός της. Αὐτήν τήν θέσιν ἀνέπτυξα καί εἰς τό ἀποχαιρετιστήριον μάθημα πρός τους φοιτητάς μου, ὅτε ἐξειδιώχθην βαναύσως καί αὐθαιρέτως ἀπό τό Πανεπιστήμιον. Ὅ. φειλα δέ νά πράξω τοῦτο. Διότι ὁ πανεπιστημιακός διδάσκαλος δέν εἶναι ἀτυχήσας ὑπηρέτης, ἀποκεκλεισμένος διότι δέν ἀρέσει εἰς τόν κύριόν του, ἀλλά βαρύνεται μέ τό ὑψιστον καθήκον νά κρατῆ τήν ἐλευθέραν σκέψιν καί νά ἀναπτύσσῃ τάς ἀνωτάτας πνευματικάς ἀνθρωπίνας ἐθνικόν του χρέος νά ἀγωνισθῆ, ὥστε ὁ Ἑλληνικός Λαός νά ἀποκτήσῃ ἐκ νέου τό δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἐκφράσεώς του.

Ἐκ τῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τό κατηγορητήριον, Κύριοι Δικασταί, συνέχισαν, ἐάν σᾶς εἴπω ποίας ἀποδέχομαι καί ποίας ἀρνοῦμαι κατηγορηματικῶς.

Παραδέχομαι ἀνεπιφυλάκτως: 1) ὅτι ἐδοκίμασα τόν κ. Κ. Σημίτην εἰς τήν τοποθετησίν κροτίδος εἰς τό πρατήριον δενζίνης τῆς ΕΣΣΟ - Πάππας Κηφισίας. Ἡ τοιαύτη τοποθετησις εἶχεν ἕναν καί μοναδικόν σκοπόν: νά ἐκδηλώσῃ τήν ἔντονον ἀποδοκιμασίαν μου πρός τήν παρουσαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει καταλύσει τους δημοκρατικους θεσμούς. Ἐπίσης δέ νά ἐκδηλώσῃ τήν ἀντίθεσίν μου πρός τους ξένους παράγοντας, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν τό παρόν καθεστώς τῆς χώρας. 2) ὅτι παρέλαβα παρά τοῦ κ. Σημίτου 13 κροτίδας πρός φύλαξιν καί μόνον, μέ τήν ρητήν πρός τοῦτο συμφωνίαν καί ἐντολήν νά μήν χρησιμοποιηθοῦν ἀλλά νά φυλαχθοῦν, 3) ὅτι παρέλαβα, ἐγκατεστημένα καί ἐχρησιμοποίησα πολύγραφον διά τήν ἐκτύπωσιν πληροφοριακοῦ δελτίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὡς καί ἱκανοῦ ἀριθμοῦ προκηρύξεων. Προέβην δέ εἰς τήν ἐκτύπωσιν τοῦ πληροφοριακοῦ τούτου δελτίου διά νά δυνηθῆ ὁ Ἑλληνικός Λαός, δεδομένου ὅτι τότε ὑπήρχεν αὐστηρά λογοκρισία, νά ἀξιολογήσῃ μόνος του τήν πολιτικήν κατάστασιν ἡ ὁποία ἐπικράτει εἰς τήν χώραν.

Ἀλλά πέραν τούτων, Κύριοι Στρατοδίκαι, τό κατηγορητήριον μοῦ ἀποδίδει καί ἄλλας κατηγορίας. Συγκεκριμένως ὅτι:

- ἡγούμην ὁμάδος δυναμιτιστῶν,
- συμμετέχον εἰς συσκέψεις πρός ἀνασύστασιν τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης»,
- παρέλαβον τρεῖς κροτίδας ἐκ τῶν κ.κ. Σταράκη καί Κουβελάκη καί ὅτι,
- ἔφερον εἰς ἐπαφήν τους κ.κ. Σταράκην καί Παπαζήσην διά τήν μεταφοράν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Ἀπαντα τά ἀποδιδόμενα εἰς ἐμέ περιστατικά εἶναι παντελῶς ψευδῆ, εἶναι κατασκεύασματα τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν καί ἐξαναγκάσθησαν ὑπό ἐμέ κατόπιν ἐντόνου ψυχολογικῆς βίας καί σωματικῶν βασανισμῶν.

Τό δεύτερον θέμα μέ τό ὁποῖον θά σᾶς ἀπασχολήσω, Κύριοι Στρατοδίκαι, εἶναι τό ἐρώτημα: ποῖα τά κριτήρια καί τά ἐλατήρια τά ὁποῖα μέ ὡθησαν εἰς τοιαύτας πράξεις. Τό ἐρώτημα τοῦτο συνεδέθη στενῶς μέ τήν γενικωτέραν εἰς βάρος μου κατηγορίαν ὅτι συμμετέσχον τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης», τῆς ὁποίας κύριος σκοπός ὑπῆρξεν ἡ ἀνατροπή τοῦ παρόντος καθεστῶτος καί τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος.

Κύριοι Στρατοδίκαι,

"Ὅτι συμμετέσχον εἰς τήν «Δημοκρατικήν Ἄμυναν» τό παραδέχομαι ἀνεπιφυλάκτως. Ἀλλά ὅτι ἡ «Δημοκρατική Ἄμυνα» ἔχει ὡς σκοπόν τήν ἀνατροπήν τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος καί τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος τό ἀρνοῦμαι κατηγορηματικῶς. Ἡ εἰς βάρος μου κατηγορία εἶναι ἀνυπόστατος, ἀναληθής καί ἔχει πέραν ὅλων καί μίαν λογικήν ἀντίρρησιν. Πῶς εἶναι δυνατόν ἡ «Δημοκρατική Ἄμυνα» νά κατηγορᾶται διά προσπάθειαν ἀνατροπῆς τοῦ καθεστώτος ὅταν τό πολίτευμα τῆς χώρας δέν λειτουργεῖ καί δέν ὑπάρχει; ὅταν τό πολίτευμα ἔχει καταλυθῆ ἀπό μιᾶς μικρᾶς ὁμάδος ἀξιωματικῶν; Ἀποτελεῖ δέ παράδοξον παράδοξον κάστης ἐνοχίας λογικῆς νά κατηγορούμεθα διά προσπάθειαν ἀνατροπῆς τοῦ καθεστώτος ἀπό ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τό ἔχουν ἤδη ἀνατρέψει. Ἐν πάσῃ δ. μως περιπτώσει οἱ λόγοι διά τούς ὁποίους ὡδηγήθην εἰς τήν ἀναρχικήν συμμετοχήν μου δέν ἦσαν λόγοι ἀνατροπῆς τοῦ καθεστώτος, ἀλλά κυρίως τρεῖς.

Πρῶτος λόγος: Ἡ κατάλυσι τοῦ νομίμου πολιτεύματος τῆς Βασιλευομένης Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας ὑπό ὁμάδος ἀξιωματικῶν τήν 21ην Ἀπριλίου 1967. Τό στρατιωτικόν τοῦτο κίνημα ἀπετέλεσε τήν γενεσιουργόν αἰτίαν τῆς συστάσεως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης». Διότι σᾶς ὑποβάλω τό ἀπλούστατον ἐρώτημα: διά ποῖον λόγον ἡ «Δημοκρατική Ἄμυνα» δέν συνεστήθη πρό τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967; τότε ποῦ ὑπῆρχεν ἀπόλυτος ἐλευθερία σκέψεως, ποῦ δέν ὑπῆρχε λόγος παραδόσεως προσφύγων ἀπό χέρι εἰς χέρι, ποῦ δέν ὑπῆρχε λόγος χρησιμοποιήσεως πολυγράφων καί περιττεῦ συστάσεως ἀπιστοκιακῶν ὀργανώσεων; Ἤθικός ἀυτουργός τῶν ἰδικῶν μου πράξεων ἦναι ἡ κυβέρνησις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Προεβλήθη ἀπό καιροῦ τό ἐπιχείρημα ὅτι οἱ διενεργήσαντες τό κίνημα τῆς 21ης Ἀπριλίου κατέλυσαν τάς δημοκρατικάς ἐλευθερίας προστατευόμενοι ἀπό τούς ἐν τῇ χώρᾳ ἀπό ἐπικείμενον κομμουνιστικόν κίνδυνον.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό τῆς ἀπολογίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Καράγιωργα ὁ Πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου κ. Ἀτσάλης παρατηρεῖ εἰς τόν κατηγορούμενον ὅτι πολιτικοί καί τόν παρεκάλεσεν νά συντάξῃ τήν ἀπολογίαν του.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σᾶς παρεκάλεσα νά ἀνασταῖτε τους λόγους διά τους ὁποίους συμφετέσχον εἰς τήν ὀργάνωσιν. Αὐτούς τους λόγους σᾶς ἀνοφέρω καί δέν νομίζω ὅτι πολιτικολογῶ.

Συνεχίζων ὁ καθηγητής κ. Καράγιωργας ἐτόνισεν ὅτι τό ἐπιχείρημα τοῦτο ἔχει καταρρεύσει. Πρῶτον διότι ὑπεύθυνοι πολιτικοί ἠγέται τοῦ Λαοῦ ὅπως οἱ κ.κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, Παναγιώτης Κανελλόπουλος καί ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου διέφευσαν κατηγορηματικά τάς πληροφορίας ταύτας περί δῆθεν κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Περαιτέρω ἐπιφέρκτως κατεδίκασεν τό κίνημα καί αὐτός ὁ Ἀνώτατος "Ἄρχων ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔφθασεν μέχρι τοῦ σημείου νά ἐπαναστατήσῃ κατά τῆς κυβερνήσεως. Ἐπίσης καί ὁ διεθνής Τύπος, ἀπέδειξεν μέ ἀδιάστατα στοιχεῖα ὅτι τά περί κομμουνιστικοῦ κινδύνου ἦσαν κατασκεύασματα διά νά δικαιολογηθῆ τό κίνημα. Τέλος ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, κατόπιν ἐξαμήνου ἐπισταμένης ἐρεύνης κατέληξεν εἰς τό συμπέρασμα ὅτι εἰς τήν χώραν δέν ὑφίστατο κίνδυνος δυνάμενος νά δικαιολογήσῃ ἐκτροπήν ἐκ τοῦ πολιτεύματος.

"Ηδη, Κύριοι Στρατοδίκαι, τίθεται τό ἐρώτημα: τί πραγματι συνέβαινεν εἰς τήν χώραν μας πρό τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967; Κατά τό ἔτη 1947—1949 ἡ τότε δημοκρατική κυβέρνησις ἠγωνίσθη σκληρῶς πρός κατοχυρωσιν τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀνθρωπίνης ἀνάρχειας. Καί τοῦτο δέν ἐχρεωκόπησεν οὔτε ἡ κατάλυσιν τῆς ἡ Βουλή, οὔτε καί κατάλυσιν τῶν Ἀ. βασικά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἀπό τό 1950 μέχρι τό 1967 ἔλαβε οἱ δημοκρατικαί κυβερνήσεις ἀνεξαρτήτως κομματικοῦ χαρακτῆρος σημεῖ. κατέβαλον προσπάθειας πρός ἀναγνωρίσεις τῆς ἀδυναμίας καί κοινωνικῆς ὑποδομῆς τῆς χώρας. Τοῦτο πράγματι ἐπετέλεσεν ὥστε νά δικαιολογήσῃ τούς ἐλίγους κατοίκους τῆς χώρας. Τό ὁποῖον ἐπιτρέπει νά ἐπιτύχῃ ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Ἀλλά ἐν τῷ μεταξύ ἐπέρασεν τό ἔτος τοῦ 1960 ὁ Ἑλληνικός Λαός ἤρχισεν νά συνειδητοποιῇ ἀκόμη ἀνωμαλίας κοινωνικοῦ στόχου καί ἀνάγκας ἀσταθοῦς οἰκονομικῆ ἀνάπτυξις κατόπιν τῆς ἀδυναμίας ἐπιδίωξις τοῦ λαοῦ. Ὁ λαός συνειδητοποιεῖ τήν ἀνάγκην ρίζικῆς ἀλλαγῆς τῆς παιδείας τῆς ἀνωτέρας τῆς ἀναγκαίας ἐπιδιώξεις τῆς ἀνωτέρας τῆς ἀναγκαίας τῆς ἀναγκαίας τῆς ἀναγκαί

ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Συνέχεια έκ τῆς 3ης σελίδος

ὅταν ἐκρατεῖσθε εἰς τάς φυλακάς Ἀδέρωφ;

ΛΟΥΚΑΣ: Ὄχι. Τήν Ἔκανα πρίν.

Ἡ Β. Σταυροπούλου

Ἀκολούθως ἐκλήθη νά ἀπολογηθῆ ἡ κατηγορουμένη Βενετία Σταυροπούλου, μνηστή τοῦ Λουκᾶ, καί ἡ ὁποία εἶπε τά ἑξῆς: «Δέν δέχομαι ὅτι ἐπιδίωξα νά ἀνατρέψω τό πολίτευμα καί τό κοινωνικόν καθεστώς. Ἡ πίστις μου πρός αὐτά τά δύο εἶναι βαθεῖα καί ἐξ αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πίστεώς μου εὑρίσκομαι εἰς ἀντίθεσιν μέ τήν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη διά περισσοτέραν ἐλευθερίαν καί δημοκρατίαν. Μόναι ἡ δημοκρατία καί ὁ διάλογος εἶναι ἱκανά νά ὁδηγήσουν ἕνα λαόν καί ἕνα ἔθνος εἰς τήν πολιτικήν καί κοινωνικήν ἀνάπτυξιν. Δέν ἄργησα νά ἀντιληφθῶ ὅτι ἡ ἀντίθεσίς μου πρός τήν σημερινήν Κυβέρνησιν ἦτο δικαιολογημένη. Τά ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς ὅλους τούς τομεῖς εἶναι ἀρνητικά. Ἡ δυνατότης τῆς διαπραγματεύσεως τῆς χώρας μας εἰς τό ἐξωτερικόν ἔχει μειωθῆ εἰς τό ἐλάχιστον καί πιστεύω ὅτι ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν κάθε ὑπευθύνου πολίτου ὁ ὁποῖος πονᾶ διά τήν Ἑλλάδα, ν' ἀγωνίζεται καί νά ἐπιδιώκη τήν ἐπάνοδον εἰς τήν ὁμαλότητα καί τήν δημοκρατικήν ζωήν.

Τό κατηγορητήριον εἶναι ἀνακριβές καί αἱ καταθέσεις μου εἶναι ἀποτέλεσμα ψυχικῆς καί σωματικῆς βίας. Τά συγκεκριμένα περιστατικά ἔχω ἤδη ἀναφέρει εἰς τόν Διεθνῆ Ἐρυθρόν Σταυρόν καί δέν θέλω νά τά ἐπαναλάβω εἰς τό δικαστήριον. Τό διαμέρισμα πού διετήρει ἡ μνηστήρας μου Λουκᾶς δέν ἐνεφάνιζε τίποτε τό ὕποπτον. Τόν Μάρτιον τοῦ 1969 ἐγνώρισα τόν Σταυράκην καί τόν Ἰωάννην Λελούδαν, μέ τούς ὁποίους συνηντώμεθα καί συζητούσαμε γιά τήν πολιτικήν κατάστασιν. Κατά τας διακοπάς τοῦ Πάσχα, ὁ μέν Σταράκης ἔφυγε γιά τό Παρίσι, ὁ δέ Λελούδας στά νησιά τοῦ Αἰγαίου διά διακοπάς. Ἀργότερα καί ὅταν ἐπέστρεψε ὁ Σταράκης, ἔμαθα ἀπό ἐκεῖνον ὅτι καί ὁ Λελούδας εἶχε διαφύγει εἰς τό ἐξωτερικόν. Ἀκολούθως ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ Σταράκης διετήρει ἐποφήν μέ κάποιον Μίμη καί ὅτι τό ἄτομον αὐτό τό ἐγνώρισε καί εἰς τόν μνηστήρα μου. Σκοπός τῆς γνωριμίας αὐτῆς, ὅπως ἔμαθα, ἦτο νά μάς προμηθεύουν τά ἀπαραίτητα ὑλικά διά νά κατασκευάσουμε ἕναν ραδιοφωνικό σταθμό.

ΠΡΟΕΔΡ.: Αὐτός ὁ Μίμης ποιός ἦταν;

ΣΤΑΥΡ.: Εἰς τήν Ἀσφάλειαν ἐλπληροφορήθην ὅτι ἦταν ὁ Κουβελάκης. Ἐγώ τόν ἐγνώρισα ἁπλῶς μέ τό ὄνομα Μίμης. Τόν συνήντησα σέ μιά ταβέρνα μαζί μέ τόν μνηστήρα μου μόνο μία φορά. Δέν ἀνῆκα εἰς τήν «Δημοκρατική Ἄμυναν», δέν μέ ἐμύησε κανείς, οὔτε ποτέ μοῦ ἐζητήθη νά μυηθῶ. Εἰς τήν οἰκίαν του, εἰς τήν Κηφισιά, θά τοποθετούσαμε τόν σταθμό, ἄν τελικά τόν κατασκευάζαμε. Τίποτε ἄλλο ἀπό ὅσα λέγονται δέν εἶναι ἀληθές. Θέλω νά τονίσω ὅτι πιστεύω εἰς τήν ἐλευθερίαν ὡς τό μέγιστον ἀγαθόν τοῦ ἀνθρώπου καί θά δεχθῶ τήν ὁποιαδήποτε ἀπόφασίν σας.

ΠΡΟΕΔΡ.: Βόμβες εἰς τήν «Ὀλυμπιακή» καί εἰς τήν Ἀκρόπολιν δέν ἐτοποθετήσατε;

ΣΤΑΥΡ.: Ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡ.: Καί διά κάποιον κῶδικα πού εὑρέθη;

ΣΤΑΥ.: Δέν ἔχω ἰδέαν.

Ὁ κ. Κωτσάκης

Ἐν συνεχείᾳ ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος κ. Κωτσάκης, ὁ ὁποῖος εἶπε: «Ὅσα ἀναφέρονται εἰς τό κατηγορητήριο εἶναι στήν πλειοψηφίαν ἀνυπόστατα. Ἐγώ ἔκανα τά ἑξῆς: Τό καλοκαίρι τοῦ 1968 πῆγα στό γραφεῖο τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Κώστα, τοῦ δικηγόρου, καί ἐκεῖ βρῆκα τόν Κουβελάκη νά συζητᾶ μέ τόν ἀδελφό μου. Ὁ ἀδελφός μου μοῦ εἶπε νά πάρω ἐγώ τό ἕνα ἀπό τά δύο πακέττα πού ὑπῆρχαν στό γραφεῖο του, τό ἄλλο νά τό πάρη ὁ Κουβελάκης καί νά τά πάμε κάπου. Τά πακέττα περιεῖχαν λευκά χαρτιά καί τά πήγαμε στήν ὁδόν Δαφνομήλη. Μιά ἄλλη μέρα, ὁ ἀδελφός μου μοῦ εἶπε ὅτι δέν μπορεῖ νά πάη σέ ἕνα ραντεβοῦ πού εἶχε μέ τόν Κουβελάκη καί ἔστειλε ἐμένα νά τόν εἰδοποιήσω. Ὁ Κουβελάκης περίμενε ἔξω ἀπό τό μαιευτήριο «Μητέρα» καί κρατοῦσε πάλι δύο πακέττα μέ χαρτιά. Πήγαμε μαζί μέχρι τήν πλατεῖα Ἐξαρχείων κι' ἐκεῖ χωρίσαμε.

Τόν Ἀπρίλιο μέ συνάντησε ὁ Κουβελάκης καί μοῦ εἶπε νά πάμε σέ μιά δουλειά, γιά τήν ὁποία θά ἔπρεπε ἤδη νά μοῦ ἔχη μιλήσει ὁ ἀδελφός μου. Πήραμε καί ἕναν ἄλλο κύριο...

ΠΡΟΕΔΡ.: Ποιός ἦταν;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Ἐκ τῶν ὑστέρων ἔμαθα ὅτι ἦταν ὁ Κομποτιάτης. Μαζί πήγαμε σ' ἕνα σπίτι στόν Ὑμηττό ὅπου ἐμφανίστηκε καί ὁ Ἀντώνιος Μιχαλακέας. Ὁ Κουβελάκης εἶχε ἕνα ναυτικό σάκκο γεμάτο χαρτιά καί μᾶς ἔκανε μιά ἐπίδειξη. Ἀπόφασα καί τόν ἐρώτησα τί δουλειά ἦταν αὐτή, ἀλλά ἐκεῖνος μοῦ εἶπε ὅτι θά μοῦ μιλήση ὁ ἀδελφός μου. Ρώτησα πράγματι τόν ἀδελφό μου καί μοῦ ὡμολόγησε ὅτι πρόκειται γιά μιά ὀργάνωση πού ἔχει σκοπό νά ἐκδηλώση τήν ἀντίθεσή της στή σημερινή κυβέρνηση. Αὐτά εἶναι ὅσα ἔκανα. Δέν ἔχω καμμιά ἄλλη ἀνάμιξη. Λένε ὅτι μετέφερα καί ἔκρυφα ἐκρηκτικές ὕλες. Δέν ὑπάρχει καμμιά ἔνδειξη κατασχέσεως πού νά τό ἀποδεικνύη, οὔτε κανένας μάρτυς πού νά τό ἐπιβεβαιώνη. Ἰσχυρίζεται ἀκόμη τό κατηγορητήριο ὅτι ἤμουν σύνδεσμος μέ ἄλλους. Ὅλα τά γράμματα πού ἔξερω εἶναι μέχρι τήν 6η Δημοτικοῦ. Δέν γνωρίζω οὔτε μιά ξένη λέξη, πῶς λοιπόν θά ἤμουν σύνδεσμος; Λένε ἀκόμη γιά βόμβες πού ἔβαλα μαζί μέ τόν Κομποτιάτη. Αὐτό δέν φαίνεται πουθενά! Τό Ἅγιο Πνεῦμα μᾶς τίς ἔφερε τίς βόμβες;

Ἡ κυβέρνηση λέγει ὅτι ἀγωνίζεται γιά τόν θεσμό τῆς οἰκογενείας. Μέ αἷμα καί ἱδρῶτα κατώρθωσα νά ἀποκτήσω μισό ταξί. Σήμερα, 8 μῆνες μετά τή σύλληψή μου, ἔμαθα ὅτι τό αὐτοκίνητο κατεσχέθη. Αὐτό ἀποτελεῖ τήν μοναδική μου περιουσία. Ποιός τιμωρεῖται μέ τήν κατάσχεση τοῦ αὐτοκινήτου; Ἐγώ εἶμαι στή φυλακή, τρώω καί πίνω. Ἡ γυναίκα μου ὅμως, τά παιδιά μου καί ὁ ὁρφανοτρόφος πατέρας μου εἶναι πού τιμωροῦνται. Τήν περίοδο τῆς ἀπομονώσεώς μου ὁ πατέρας μου, πού εἶναι παπᾶς καί πάσχει ἀπό καρκίνο, ἦλθε καί ζήτησε ἀπό τόν κ. Μαυροειδῆ νά μέ δῆ, γιατί φοβόταν ὅτι δέν θά μέ ξαναδῆ. Ὁ κ. Μαυροειδῆς ἀρνήθηκε νά μέ δεῖξη. Ἀλλά καί πῶς νά μέ δείξη ὅπως ἤμουν...

ΠΡΟΕΔΡ.: Στήν ὁδόν Αἰόλου δέν τοποθετήσατε μιά βόμβα;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡ.: Στό γήπεδο τοῦ Παναθηναϊκοῦ;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Οὔτε.

ΠΡΟΕΔΡ.: Στό Φάληρο;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡ.: Δικαίωμά σας νά τό λέτε αὐτό.

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Ὄχι δικαίωμά μου. Ἔτσι εἶναι.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ἐδῶ εἴπαν ὅτι εἴσθε κινεζοφίλος.

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Αὐτό δέν τό καταλαβαίνω. Ἐγώ τελείωσα μόνο τήν 6η Δημοτικοῦ καί τόν Ἅγιο καιρό φύλαγα προβατα. Ποῦ νά τά μάθω ὅλα αὐτά πού λένε;

Β. ΕΠΙΤΡ.: Ὁ Βερούκης, μέ τόν ὁποῖον γνωριζόσαστε, δέν ἦταν ἀριστερός;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Δέν ξέρω.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Στήν ἀπολογία σας λέτε ὅτι σᾶς ἐμύησε.

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Αὐτά τά λέει ὁ Θεοφιλογιαννάκος μέ τόν Χατζησση. Ὄχι ἐγώ.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Κάποιον Ἀραβαντινό τόν γνωρίζεις;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Εἶναι μεταξύ ἐκείνων πού γνώρισα ὅταν ἤμουν εἰσπράκτωρ καί ἀνακατευόμουν μέ τόν συνδικαλισμό.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Αὐτά περί τῶν βασανιστηρίων εἶναι εὔκολο νά τά λέη κανείς. Δύσκολο νά τά ἀποδεικνύη.

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Γιά τή δήλωσή μου λέτε; Ἐδῶ μοῦ ἀπέκρυψαν ὅτι ἔπασχα ἀπό ἔλκος καί δέν μέ ἔδειξαν στόν πατέρα μου.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Γιά τόν Καράγιωργα ἀκούσατε τίποτα;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Ὄχι. Καί κάτι ἀκόμη: Τό βούλευμα λέει ὅτι ἐμφανιζόμουν μέ τό ψευδώνυμο Μήτσος. Δέν εἶναι ψευδώνυμο, ἀλλά τό ὄνομά μου.

ΣΤΡΑΤ.: Ὅταν μεταφέρατε τά δέματα ξέρατε τί εἶχαν μέσα;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Ὄχι.

ΣΤΡΑΤ.: Δέν ρωτήσατε;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Δέν εἶμαι περίεργος.

ΣΤΡΑΤ.: Ξέρατε ὅτι ἦταν τῆς ὀργανώσεως;

ΚΩΤΣΑΚΗΣ: Ὄχι.

Καί ἔκλεισε τήν ἀπολογία του μέ τήν δήλωση: «Ἡ ἀπολογία μου πού ὑπάρχει στήν δικογραφία ἐλήφθη ἐνῶ ξερνοῦσα δυό φορές αἷμα».

Εἰς τό σημεῖον αὐτό ἔλαβε τόν λόγο ὁ συνήγορος τοῦ Κωτσάκη κ. Ἀλεξανδρῆς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ: Ἐπειδή ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε διαδικασίας οὐδέν ἐλέχθη περί τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Κωτσάκη καί ἐπειδή τό αὐτοκίνητο αὐτό κατεσχέθη κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἐπιτρόπου, παρακαλῶ νά ἀντιμετωπισθῆ τό θέμα μέ γενναιοφροσύνην διότι συνδέεται μέ τήν ἐπιβίωση τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ κατηγορουμένου.

ΠΡΟΕΔΡ.: Δέν εἶναι θέμα τοῦ Δικαστηρίου. Νά δῆτε τόν κ. Ἐπίτροπον κατ' ἰδίαν.

Β. ΕΠΙΤΡ.: Ἄς τό ἐσκέπτετο ὁ κατηγορούμενος πιό πρίν.

Ὁ κ. Π. Παπαδόπουλος

Ἀκολούθως ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος κ. Π. Παπαδόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶπεν: «Ἀντελήφθην διά πρώτην φοράν νά συνδέεται τό ὄνομά μου μέ τήν «Δημοκρατική Ἄμυναν» τρεῖς μῆνες μετά τήν σύλληψή μου, ὅταν δηλαδή μοῦ ἀπηγγέλθη κατηγορία. Οὐδέποτε ἀνῆκα στήν «Δημοκρατική Ἄμυναν» καί οὔτε μοῦ ἔγινε μύησις ἀπό τόν Λουκᾶ. Φέρομαι ὡς μυημένος τόν Δεκέμβριον τοῦ 1968 καί ὁ Λουκᾶς ἀπό τόν Ἰανουάριο 1969. Πῶς λοιπόν μέ ἐμύησε; Σέ ἕνα ἄλλο σημεῖο, ὁ Λουκᾶς φέρεται μυημένος τόν Ἀπρίλιο ἤ τόν Μάϊο 1969. Δέν θά

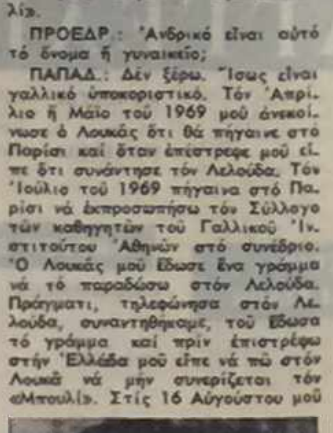

Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ἀναφερθῶ λοιπόν εἰς τήν «Δημοκρατικήν Ἄμυναν» ἤ τό δάσιμο τοῦ κατηγορητηρίου, ἀλλά εἰς τήν φιλίαν μου μέ τόν Λουκᾶ. Τόν ἐγνώρισα πρό 14 ἐτῶν ὅταν ἤμουν καθηγητής του τῆς γαλλικῆς, ἀλλά συνδεθήκαμε καί οἰκογενειακῶς ὅταν ἀργότερα συνηντήθημεν εἰς τάς Ἀθήνας. Δέν ἐπεχείρησε νά μέ μυήση ἤ νά μοῦ ἀναφέρη κἄν κάτι ἀπό ὅσα τόν ἀπασχολοῦν, διότι ἴσως νά ἐγνώριζε τάς ἀντιλήψεις καί πεποιθήσεις μου καί ἐπί πλέον τήν ἐξάρτησίν μου ἀπό ξένον ἐκπαιδευτικόν Ἵδρυμα.

»Ἡ φιλία αὐτή ἀκριβῶς ἦταν ἡ αἰτία γιά τήν ὁποία ὁ Λουκᾶς μοῦ παρέδωσε τό γράμμα γιά τόν Λελούδα καί ἀργότερα τήν βαλίτσα καί τόν χαρτοφύλακα. Εἶχα γνωρίσει τόν Λελούδα καί εἶχα διαπιστώσει ὅτι πρόκειται γιά καλλιεργημένον ἄνθρωπο, μέ τόν ὁποῖον κανείς εὐχάριστα συζητοῦσε διόφορα θέματα. Συνολικά τόν εἶδα δύο ἤ τρεῖς φορές. Τότε ἔλλωστε συνάντησα καί τόν Σταράκη, τόν ὁποῖο γνώρισα μέ τό ὄνομα «Μπουλί».

ΠΡΟΕΔΡ.: Ἀνδρικό εἶναι αὐτό τό ὄνομα ἤ γυναικεῖο;

ΠΑΠΑΔ.: Δέν ξέρω. Ἴσως εἶναι γαλλικό ὑποκοριστικό. Τόν Ἀπρίλιο ἤ Μάϊο τοῦ 1969 μοῦ ἀνακοίνωσε ὁ Λουκᾶς ὅτι θά πήγαινε στό Παρίσι καί ὅταν ἐπέστρεψε μοῦ εἶπε ὅτι συνάντησε τόν Λελούδα. Τόν Ἰούλιο τοῦ 1969 πήγαινα στό Παρίσι νά ἐκπροσωπήσω τόν Σύλλογο τῶν καθηγητῶν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν στό συνέδριο. Ὁ Λουκᾶς μοῦ ἔδωσε ἕνα γράμμα νά τό παραδώσω στόν Λελούδα. Πράγματι, τηλεφώνησα στόν Λελούδα, συναντηθήκαμε, τοῦ ἔδωσα τό γράμμα καί πρίν ἐπιστρέψω στήν Ἑλλάδα μοῦ εἶπε νά πῶ στόν Λουκᾶ νά μήν συνερίζεται τόν «Μπουλί». Στίς 16 Αὐγούστου μοῦ

Κ. ΤΣΑΚΑΡΕΣΤΟΣ

τηλεφώνησε ὁ Λουκᾶς καί σέ λίγο ἦλθε φέροντας ἕνα χαρτοφύλακα καί μιά βαλίτσα. Μοῦ τά ἄφησε καί ἔφυγε. Τρεῖς ἡμέρες μετά ἀνεχώρησα νά ἐπισκεφθῶ τόν πατέρα μου στήν Μυτιλήνη. Ἐπέστρεψα εἰς τάς 30 Αὐγούστου καί ὅταν ἔτηλεφώνησα εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Λουκᾶ ἐπληροφορήθην περί τῆς συλλήψεώς του. Ἀμέσως πῆρα τήν βαλίτσα καί τήν πῆγα στό σπίτι τοῦ Λουκᾶ, τήν παρέλαβε δέ ἡ ἀδελφή του, ἡ ὁποία τήν πῆγε εἰς τό σπίτι της.

Συνελήφθην εἰς τάς 10 Σεπτεμβρίου καί ὅταν μέ ἐρώτησαν διά τήν βαλίτσα δέν ἀρνήθην.

ΠΡΟΕΔΡ.: Τί ὑπῆρχε μέσα εἰς τήν βαλίτσα;

ΠΑΠΑΔ.: Δέν κατέλαβα ἀκριβῶς. Ἔλεγαν κάτι διά χημικάς οὐσίας.

Ὁ κ. Τσακαρέστος

Ἀκολούθως ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος κ. Τσακαρέστος, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε: «Κατηγορούμαι διότι παρόβασιν τοῦ Νόμου 509. Ἀρνοῦμαι τήν κατηγορίαν. Ὑπηρέτησα πάντοτε μέ πίστιν καί ἀφοσίωσιν τόσον τό πολίτευμα ὅσον καί τό κοινωνικόν καθεστώς τῆς χώρας. Ἡ πολιτική καί συνδικαλιστική μου δράσις εἶναι γνωστή εἰς τάς ἐκαδικωτικάς ἀρχάς. Εἰς τήν προηγουμένην δίκην, κατά τήν ὁποίαν ἤμουν κατηγορούμενος διά τήν «Δημοκρατικήν Ἄμυναν» καί πάλιν ὁ ἀστυνόμος κ. Μάλλιος ἐδήλωσε ὅτι μοῦ εἶναι φιλικόφρων. Πιστεύω ἀκριβῶς ὅτι ἡ χώρα διά νά μεγαλουργήσῃ ἔχει ἀνάγκην καί τῆς πλέον ἀφοσιωμένους προσφορᾶς τῶν πολιτῶν της. Ἐνετάχθην εἰς τήν Νεολαίαν τῆς Ε.Κ. καί ἠγωνίσθην διά τήν Δημοκρατίαν εἰς τήν ὁποίαν ἡ πλειοψηφία κυβερνᾶ καί ἡ μειοψηφία ἐλέγχει, ὁ Τύπος εἶναι ἐλεύθερος εἰς τήν ἐνάσκησιν τῆς κριτικῆς, ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ἀδέσμευτη καί ὁ συνδικαλισμός ἐλεύθερος.

Ἠσχολήθην ἐπίσης καί μέ τόν φοιτητικόν συνδικαλισμόν διότι πιστεύω ὅτι οἱ Ἕλληνες φοιτηταί εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θά προετοιμάσουν τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Διά τάς ὑπηρεσίας μου αὐτάς ἡ Ε.Κ. μέ ἐτίμησε μέ τήν ἀνάθεσιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ γραφείου τῆς ΕΔΗΝ Ἀθηνῶν. Αὐτοί εἶναι οἱ ἀγῶνες μου διά τήν Δημοκρατίαν καί πηγάζουν ἀπό τό πολιτικόν καί ἰδεολογικόν μου πιστεύω». Εἶναι κατά συνέπειαν ἀδύνατον μέ τοιούτους ἀγῶνες νά θέλω νά ἀνατρέψω τό Πολίτευμα. Θά ἐσήμαινε μία τοιαύτη ἐνέργεια ὅτι ἐρίζωσα τήν συνείδησίν μου καί ἔστρεψα τούς ἀγῶνας μου ἐναντίον μου. Δι' αὐτούς τούς λόγους τό κατηγορητήριον εἶναι ἀπαράδεκτον.

Δέν ἐδέχθην τήν ἀναγκαιότητα ἤ σκοπιμότητα τῆς στρατιωτικῆς ἐκπεμδάσεως εἰς τά πολιτικά τῆς χώρας. Τό βῆμα μου ἐτέθη μετά τήν 21ην Ἀπριλίου ἦταν τό ἑξῆς: ἤ νά σκύψουμε τό κεφάλι καί νά ζήσουμε ὑποταγμένοι ἤ νά ἀντιστοθοῦμε. Δι' ἐμέ τό δεύτερο. Ὁ νόμος τοῦ "Ἔθνους εἶναι ἡ Δημοκρατία. Λέγει τό κατηγορητήριον ὅτι ἐμυήθην εἰς τήν ὀργάνωσιν ἀπό τήν ἀρχήν καί ὅτι καταδικασθεῖς διά τήν δράσιν μου ἀνησυχήθην ἀργότερον. Εἶναι ψεῦδη. Κατοθέτω εἰς τό δικαστήριόν σας ἀπόφασιν τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν διά τῆς ὁποίας τόν Ἰούλιον τοῦ 1968 ἠθωώθην τῆς κατηγορίας περί παραβάσεως τοῦ Νόμου 509.

Συνελήφθην εἰς τάς 4 Σεπτεμβρίου 1969. Προηγουμένως εἶχαν συλληφθῆ ἡ Ζωγράφου καί ὁ Κομποτιάτης καί ἐάν ἐφοβοῦμην ἀπό οἱονδήποτε δεσμόν μαζί των θά ἔσπευδα νά κρυφθῶ. "Οταν ὡδηγήθην εἰς τήν Ε.Σ.Α. ἐρώτησα διστί συνελήφθην καί μοῦ ἀπήντησαν «Κάτσε μερικές ἡμέρες καί θά δοῦμε». Μετά μετεφέρθην εἰς τήν Ἀσφάλειαν, εἰς τήν ὁδόν Μπουμπουλίνας, ὅπου ἐκρατήθην ἐπί τρίμηνον μέ τήν δικαιολογίαν ὅτι ἐγώ θά πρέπει νά συνέδεσα τόν Κομποτιάτην μέ τήν «Δημοκρατικήν Ἄμυναν». Καί τέλος εἰς τάς 17 Δεκεμβρίου 1969 μοῦ ἐπεδόθη ἡ κατηγορία ὅτι δῆθεν συνέδεσα τόν κ. Πρωτοπαπᾶ μέ τόν Κομποτιάτην.

Τά γεγονότα ἔχουν ὡς ἑξῆς: Τό καλοκαίρι τοῦ 1967 καί ὅταν ἡ «Δημοκρατική Ἄμυναν» ἦταν ὑπό σύστασιν μοῦ ἔγινε πρότασις ἀπό τόν Σοφοῦλη νά μετάσχω καί ἐγώ. Εἶπα ὅτι κατ' ἀρχήν εἶμαι σύμφωνος, ἀλλά διατηρῶ ἐπιφυλάξεις ὡς πρός τήν ἰδεολογικήν τοποθέτησιν τῆς ὀργανώσεως. Ὡς ἐπί σημείον στέλεχος τῆς ΕΔΗΝ ἔπρεπε ποιόν μετάσχω, νά εἶμαι βέβαιος διά τήν τοποθέτησιν τῆς ὀργανώσεως. Συμφωνήσαμε νά περιμένω μέχρι τῆς διευκρινήσεως τῶν θέσεων τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης» ἀλλά εἰς τό μεταξύ συνελήφθην. Διά τόν Κομποτιάτην δέν γνωρίζω.

Ἡ μνηστή μου Βασιλική Ζεγρέφου ἤρχετο καί μέ ἔβλεπε ἀπό τό παράθυρο τῶν φυλακῶν στό πίσω μέρος τους. Μοῦ εἶπε ὅτι μπορεῖ νά πάη εἰς τόν Βερβίνον, τόν ὁποῖον ἐγνώριζε ἀπό τοῦ 1963 εἰς τάς τάξεις τῆς ΕΔΗΝ, διά νά τήν βοηθήση νά ἐργασθῆ.

Ἀπεφυλακίσθην εἰς τάς 11 Ἰουλίου 1968. Πρίν τά τέλη τοῦ μηνός ἡ Ζωγράφου μοῦ εἶπε ὅτι ὁ Βερβίνος ἐζήτει νά τόν φέρη εἰς ἐπαφήν μέ τόν Κομποτιάτην. Κατά τά τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου 1968 ὁ Κομποτιάτης ἦλθε εἰς τό κατάστημά μου καί μοῦ εἶπε ὅτι κάποιος φίλος θέλει νά μέ συναντήση. Ἐπρόκειτο διά κάποιον Μίμην πού ἀργότερα ἀντελήφθην ὅτι ἦτο ὁ Κουβελάκης. Ἡ συνάντησις ἐπραγματοποιήθη καί ὁ Κουβελάκης μοῦ εἶπε ὅτι ἔρχεται ἐκ μέρους τοῦ Φίλια καί ἐπιθυμεῖ νά τόν βοηθήσω εἰς τήν ἀνασύστασιν τῆς ὀργανώσεως. Ἠρνήθην νά μετάσχω.

Ἀναφερόμενος εἰς τόν Κομποτιάτην εἶπε ὅτι αὐτός τοῦ εἶχε ζητήσει νά τόν φέρη εἰς ἐπαφήν μέ τόν Πρωτοπαπᾶν ἐπειδή τόν θαυμάζει ἐκ τῆς στάσεως πού ἐτήρησε κατά τήν δίκην τοῦ 1968. Πράγματι ἡ συνάντησις ἐπραγματοποιήθη καί κατ' αὐτήν συνεζητήθησαν γενικά θέματα περί τοῦ τρόπου διεξόδου τῆς χώρας ἐκ τῆς ἀνωμαλίας εἰς τήν ὁποίαν εἶχε περιέλθει ἀπό τῆς 21ης Ἀπριλίου καί ἐντεῦθεν.

Καί προσέθεσε ὁ κατηγορούμενος: «Μοῦ ἔγινε λόγος περί ἐκτυπωτικοῦ μηχανήματος. Τέτοιο πράγμα δέν ὑπῆρχε. Τέλος ἐτέθη ἐναντίον μου τό στοιχεῖον συνδέσεως τοῦ Κομποτιάτη μέ τόν Πρωτοπαπᾶν καί ὅτι προσπαθήσα νά φέρω εἰς ἐπαφήν μέλη τῆς ὀργανώσεως. Διά τό στοιχεῖον αὐτό κανείς μάρτυς δέν κατέθεσε καί ἐπιτέλεσε ὁ μοίραρχος Κλωνάρης εἶπε ὅτι τήν θέσιν μου εἰς τήν Δημοκρατικήν "Αμυνα κατέλαβε ἡ μνηστή μου Ζωγράφου. Καί αὐτό εἶναι ψεῦδος. Οὐδέν στοιχεῖον ὑπάρχει εἰς τήν δικογραφίαν τό ὁποῖον νά φέρη ἀναμιχθεῖσα τήν Ζωγράφου μέ τήν ὀργάνωσιν μετά τήν ἀποφυλάκισίν μου.

"Εγινε εἰς τήν αἴθουσαν αὐτήν σήμερα πολύ συζήτησις δι' ἕνα πομπόν. Ἐγώ εἶχα ἠλεκτρονικό ἐργαστήριο καί ἡ κατασκευή ἑνός τέτοιου πομποῦ δέν ἦταν ἐργασία μιᾶς ἡμέρας γιά ἕνα. Καί καταλήγω μέ μίαν ἐρώτησιν πού μοῦ ἔκανε ὁ κ. Μορογιάννης. Εἶπε: «Δέν σέ βρίσκω πουθενά. Τοακαρέστο. Τό ὄνομά σου μπροστά μου εἶναι ὅτι ἔχεις φίλους μέ μερικούς ἀπό τήν ὀργάνωσιν».

Ὁ κ. Β. Παπαζήσης

Ἐν συνεχείᾳ ἐκλήθη νά ἀπολογηθῆ ὁ κατηγορούμενος κ. Β. Παπαζήσης, ὁ ὁποῖος ἀρνήθη τήν κατηγορίαν ὅτι ἐπεδίωξε τήν κατηγορουμένην διά διαείων τῆς πολιτεύμα.

ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ: Ἀρνοῦμαι τήν κατηγορίαν διότι πιστεύω εἰς τήν Δημοκρατίαν καί ποτέ δέν θά ἠ... μοῦ ἐγώ ἀκόμα... ὁ ὁποῖος θά τήν ἀνέτρεπε. Ὡς πρός τό κατηγορητήριον ἔχω νά εἴπω ὅτι γνώριζα τόν Καράγιωργα, ὁ ὁποῖος κάποτε μοῦ εἶχε προτείνει νά φυγαδεύσω μέ τό γιοτ μου σέ ἐξωτερικό κάποιον ἐπιστήμονα. Ἀρνοῦμαι τά ὅσα ἀναφέρει εἰς τήν κατάθεσίν μου, διότι αὐτό δέν εἶναι ἀλήθεια, εἶναι προϊόν βίας. Τό κατηγορητήριο γράφει ὅτι μετέφερα ὅπλα μέ τό γιοτ μου κάποιο ὅπλο, χωρίς ὅμως καί νά τό κατονομάζει. Γράφει ἐπίσης ὅτι ἐγνώριζα τήν ὕπαρξιν ἐργαλείων κατασκευῆς βομβῶν εἰς τό γιοτ μου καί ὅτι ἰχνηλατοδότουν τήν ὀργάνωσιν. Ὅλα αὐτά, ὅμως, δέν προκύπτουν ἀπό κατάθεσιν ἢ ὁμολογίας, ἀλλά ἀπό πληροφορίας. Κύριοι στρατοδίκαι, ἀρνοῦμαι τήν ἐναχήν μου καί ἰσχυρίζομαι ὅτι τό κατηγορητήριο εἶναι τόσον ἀστήρικτο ὥστε ἀναρμόδια νά ἀνατρακή καί ἀπό ἕναν φοιτητή τῆς Νομικῆς. Ἔτσι συνεπῶς ὅτι ὁ μόνος λόγος πού μπορεῖ νά δικαιολογήσῃ τήν παρουσία μου ἐδῶ εἶναι ἡ πολιτικοτέρα διαφωνία μου, ὡς ἐκβάτου, μέ τάς ὑπηρεσίας τῆς λογοκρισίας. Ἄν δέν εἶναι αὐτό τότε δέν ἀντιλαμβάνομαι τί ἄλλο μπορεῖ νά συμβαίνη. Εἶμαι ἀντίθετος βεβαίως πρός τήν παροῦσαν κυβέρνησιν, ἀλλά ἐκινήθην μέσα στά πλαίσια τῆς νομιμότητος.

ΠΡΟΕΔΡ.: Ποιός σᾶς συνέστησε τόν κ. Σταράκη;

ΠΑΠΑΖ.: Ὁ καθηγητής Καράγιωργας. Ὁ Σταράκης, ὡς ἔχων εἰδικάς γνώσεις, θά μέ βοηθοῦσε στό ταξίδι, ὅπου ἐπρόκειτο νά φυ-

Β. ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ

γαδεύσουμε στό ἐξωτερικό ἕναν ἐπιστήμονα μέ τό δικό μου γιοτ.

ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΗΣ: Τόν Σταράκη τόν γνωρίσατε ὡς Γάλλο.

ΠΑΠΑΖ.: Ὄχι, ὡς Ἑλληνογάλλο. Μιλοῦσε σχετικῶς τήν Ἑλληνικήν.

ΣΤΡΑΤ.: Δέν ἐμυήθητε εἰς τήν Δημοκρατικήν Ἄμυναν;

ΠΑΠΑΖ.: Ὄχι. Κάτι τέτοιο δέν ἀναφέρεται οὔτε στήν κατάθεσή μου.

ΣΤΡΑΤ.: Ἄν σᾶς ἐπρότειναν νά μπῆτε στήν ὀργάνωση, θά πηγαίνατε;

ΠΑΠΑΖ.: Δέν μπορῶ νά σᾶς ἀπαντήσω καί μάλιστα τήν στιγμή αὐτή.

Ὁ κ. Μιχόπουλος

Ἀκολούθως, μετά τόν κ. Παπαζήση ἐκλήθη νά ἀπολογηθῆ ὁ κ